REVISTĂ LUNARĂ DE GÂND CREȘTIN ANUL I

Revista Renovatio

Nr. 10

Octombrie 2026

Cu toată inima · Florin Ianovici
Întâlnirea de gradul 3 · Florin Ianovici
Ne fugărește toamna · Florin Ianovici
Ascultă știrile · Florin Ianovici
Vântul bate încotro vrea · Florin Ianovici
Cum binecuvântează Dumnezeu? · Florin Ianovici
Hai în TOP · Florin Ianovici

SUMAR

1. Cu toată inima
   Editorial · Florin Ianovici · https://misiunearenovatio.ro/editoriale/cu-toata-inima/
2. Întâlnirea de gradul 3
   Editorial · Florin Ianovici · https://misiunearenovatio.ro/editoriale/intalnirea-de-gradul-3/
3. Ne fugărește toamna
   Editorial · Florin Ianovici · https://misiunearenovatio.ro/editoriale/ne-fugareste-toamna/
4. Ascultă știrile
   Gând · Florin Ianovici · https://misiunearenovatio.ro/editoriale/asculta-stirile/
5. Vântul bate încotro vrea
   Editorial · Florin Ianovici · https://misiunearenovatio.ro/editoriale/vantul-bate-incotro-vrea/
6. Cum binecuvântează Dumnezeu?
   Gând · Florin Ianovici · https://misiunearenovatio.ro/editoriale/cum-binecuvanteaza-dumnezeu/
7. Hai în TOP
   Editorial · Florin Ianovici · https://misiunearenovatio.ro/editoriale/hai-in-top/

EDITORIAL · COLOSENI 3:23

Cu toată inima

Florin Ianovici

Este ora 5,10 când scriu aceste randuri. Nu este ora la care aș fi ales să fiu treaz. Eu nu aș fi ales această oră pentru a începe ziua. Doar că aseară, înainte de a adormi, m-am rugat ca Dumnezeu să pune în inima mea gândul de care este nevoie, gândul care ar putea aduce lumină și încurajare la început de săptămână.

Și m-am trezit deodată, însuflețit de acest gând: „pune în căușul mâinilor Mele inima risipită ca să poți trăi deplin". Oricât de mult aș fi vrut să las capul pe pernă, nu am mai reușit. Gândurile au început să curgă...!

Nu timpul ne lipsește. Nici puterea. Nici resursele. Ceea ce ne lipsește este inima. Trăim în fracții, cu sufletul împărțit între prea multe drumuri. Ne bucurăm în parte, luptăm în parte, iubim în parte. Bunătate, blândețe, dragoste, prețuire, respect: le cerem, le dorim, le așteptăm, dar noi le oferim cu porția.

De ce?

Ne-am trimis inima spre oameni și am primit înapoi bucăți din ea. Copil fiind râdeam la soare cu ochii închiși și brațele larg deschise. Luam un băț, îl încălecam și aveam cel mai iute armăsar cu care colindam curtea în galop. Nu îmi era frică de nimic și nu mă ascundeam de nimeni. Azi mă uit cu grijă, cu teamă în jur și tare greu las inima deschisă.

De frica rănilor și a disprețului ne-am ascuns inima și trăim, dar nu pe de-a întregul, ci pe bucăți. Răsună cuvintele Scripturii: „orice faceți să faceți din toată inima ca pentru Domnul, nu pentru oameni" - Coloseni 3:23 – Și deodată am înțeles: „cu toată inima" nu este doar o cerință a Tatălui ceresc, ci este calea spre a trăi deplin.

„Dă-mi toată inima ta" este de fapt invitația lui Dumnezeu de a te lăsa vindecat și întregit. Să ne întregim inima ca să putem trăi deplin. O inimă care pleacă pe mai multe drumuri ajunge să se risipească. O inimă care rămâne pe Cale începe să se întregească. A-I da lui Dumnezeu toată inima înseamnă să-I încredințăm și gândurile, și alegerile, și dorințele, și rănile pe care încă le purtăm.

Să ne întregim inima împărțită, purtând în ea Cuvântul lui Dumnezeu. Să ne lăsăm vindecați de Duhul Sfânt, mai ales acolo unde durerea ne-a făcut să ne închidem. Să ne strângem inima risipită în căușul palmelor lui Dumnezeu. Să o păzim de apele otrăvite ale plăcerilor vinovate și să o facem sanctuar al luminii și sala tronului Lui.

Cel rău se mulțumește și cu o bucată din inima noastră. Dumnezeu o vrea pe toată – fiindcă El vrea ca pacea și bucuria noastră să fie depline. Nu ne cere să fim oameni fără lupte sau fără răni,

dar ne cere să nu avem o inimă împărțită pentru că știe că inima împărțită nu poate cunoaște odihna în El.

Oboseala noastră vine de la acest „a trăi în parte:

Iubim cu reținere.

Ne bucurăm cu teamă.

Oferim binele cu porția.

Nu ne dăruim pe deplin.

Dar Dumnezeu ne cheamă la o viață întreagă, trăită cu El și pentru El.

Așa că voi rosti o rugăciune: „Doamne, primește-mi toată inima. Adună ce s-a risipit, vindecă ce s-a rănit și păzește ce încă este vulnerabil. Învață-mă să trăiesc și să iubesc cu toată inima.”

Biruință să avem și în această săptămână.

EDITORIAL

Întâlnirea de gradul 3

Florin Ianovici

Când auzim de o întâlnire de gradul 3, ne gândim la contactul neașteptat cu o civilizație extraterestră. – situație care poate avea loc doar în filme și nu în lumea lui Dumnezeu - Cea mai neașteptată întâlnire însă este întâlnirea cu propriul eu.

1. M-am întâlnit cu mine prin ochii părinților

M-am simțit iubit, prețuit, liber, răsfățat. Zilele acelea erau pline de lumină, cântec și culoare. Mama mă alinta, tata mă hrănea și nu purtam grijă de nimic. Acele zile sunt acum doar fotografii de album.

2. M-am întâlnit cu mine prin visele mele

Mi-am imaginat omul care voiam să devin: cu o slujbă bună, o familie bună și sănătate. Visele sunt la liber, nu costă. Și azi mai visez cu ochii deschiși la o altfel de lume, la o altfel de viață. Doar că acum știu că unele visele se dovedesc baloane de săpun.

3. M-am întâlnit cu mine prin eșecuri

Realitatea dureroasă mi-a arătat cât de ușor se destramă visele și cât de departe sunt uneori de omul care ar trebui să fiu.

La capăt de vise spulberate, presărate cu cioburile trădării, dezamăgirii, am exclamat: „oare cine e străinul acesta ?”. Aceasta a fost întâlnirea mea de gradul 3, atunci când am stat față în față cu mine: omul real, slab, păcătos, dezvelit de iluzia măririi.

Nimic nu m-a zdruncinat mai tare decât să recunosc că omul la care priveam prin oglinda conștiinței era un faliment total.

4. M-am întâlnit cu mine în lumina lui Dumnezeu

Adevăratul miracol s-a produs când m-am întâlnit cu crucea din Golgota. Cruce pe care a fost țintuit Fiul lui Dumnezeu. El a luat chipul meu de om pierdut și mi-a dat chipul Său de fiu al lui Dumnezeu.

Și azi, mă privesc altfel, mă privesc prin ochii crucii lui Hristos. Și crucea îmi spune două lucruri: adevărul și dragostea.

Adevărul crucii îmi spune că nu sunt ceea ce ar trebui să fiu.

Dragostea crucii îmi spune că pot deveni ceea ce trebuie.

Nu te privi decât prin ochii lui Dumnezeu ca să poți merge înainte.

EDITORIAL · APOCALIPSA 6:8

Ne fugărește toamna

Florin Ianovici

Deja Dumnezeu colorează pomii, câmpul, viile, dar nu ca un copil plictisit și nepriceput, ci ca un Arhitect înțelept.

De ce atâta galben împrejur? Biblia spune că e culoarea morții. Specialiștii lumii spun că e culoare fericirii, încrederii, vitalității. Cine are dreptate? Cu siguranță cred ce este scris: Apocalipsa 6:8 – „M-am uitat și iată că s-a arătat un cal gălbui. Cel ce sta pe el se numea Moartea și împreună cu el venea după el Locuinţa morţilor. ”

Mie îmi place galbenul pentru că îmi inspiră speranță. Și soarele strălucește auriu. Deodată am înțeles că aici este o taină: ne aleargă toamna...! Cum adică?

Fiecare frunză care se preschimbă din verde în galben, evocă moartea. Se mai adaugă nuanța arămie, roșiatică că să îmi aduc aminte de Esau. Ca să înțeleg că firea și moartea sunt la pachet. Ochiul meu privește ca mintea să înțeleagă. Natura moare...!

Și noi trebuie constant să murim. Să murim în firea pământească. Să țintuim firea pe crucea lui Hristos, acolo unde nu mai poate avea nicio putere.

Să omorăm cearta cu pace.

Să omorăm pofta cu Duhul.

Să omorăm lăcomia cu înfrănare.

Să omorăm ura cu iubire.

Să onorăm răutatea cu bunătate.

Ooooo, câte sunt de omorât în noi. Aș putea scrie tare mult. Dar importantă nu e lungimea listei, ci înțelesul ei.

Nu pot avea roada Duhului fără moartea firii. Și deseori uităm și ne trezim iarăși robiți de fire. Și atunci Dumnezeul cel Înțelept trimite toamna. Să ne fugărească un pic. Să ne ajungă pașii și să ne întrebe prin ficare frunză moartă: „tu ai omorât mădulare firii pământești?”

Toamna nu e doar spectacol de culoare. Toamna e sezonul când Dumnezeu, împletind galbuiul cu arămiul roșiatic, ne aduce aminte să nu mai datorâm nimic firii pământești ca să trăim după poftele ei.

Firea trebuie răstignită. Să vezi apoi bleșug de bogăție duhonicească: dragostea, pacea, bucuria, înfrănarea poftelor îndelunga răbdare, credincioșia, facerea de bine.

Ne fugărește toamna spre ceasul adevărului: trăiești tu sau trăiește Hristos în tine?

GÂND

Ascultă știrile

Florin Ianovici

Nuuuu, nu pe cele din mass media. Acelea nu sunt știri, ci gloanțe învelite în zâmbete studiate, menite să doboare curajul, originalitatea și unicitatea omului, să îl țină în frică și obediență.

Eu vorbesc de știrile adevărate. Cele pe care le afli din gura copiilor sau nepoților tăi, a partenerului de viață. Acelea sunt adevăratele știri.

Să vezi viața prin ochii celor pe care îi iubești, să iei parte la tot ce îi bucură sau întristează, iată adevăratele știri. Să îți amintești cum e pe ulița copilăriei sau să lași pe cel de lângă tine să dezlege sacul de jale, iată adevăratele știri.

Și să nu uit...! Află cele mai importante știri din viață de la Duhul lui Dumnezeu: cerul se pregătește pentru Mireasa Domnului, locașul tău de veșnicie cu Isus este aproape gata, ești iubit și așteptat în slava divină.

Și ascultă și știrile din inima ta. Sigur inima vrea să îți șoptească câteva ceva: ai nevoie de odihnă, de pace, de neprihănire. Ai nevoie să spui acum un mare: mulțumesc, Doamne că nu sunt singur niciodată. Tu ești cu mine mereu!

Să ascultăm știrile care merită! Fiți binecuvântați.

EDITORIAL · IOAN 3:8

Vântul bate încotro vrea

Florin Ianovici

Nu fug de muncă. Nici tu nu o faci. Doar că, în ultima vreme, o șoaptă se ridică din ce în ce mai des în sufletul tău: „nu mai pot, e prea mult”. Nu ești omul care își menajează spatele. Nicidecum. Ai purtat și încă porți poveri:

Pâinea de pe masă.

O casă îngrijită.

Haine curate.

Serviciul zilnic.

Fuge timpul mâncând pământul și, la sfârșitul zilei, vezi puțin din cele făcute și un munte din cele nefăcute. Zi după zi tu ești mai istovit, iar problemele se adună. Nu mai știi cum să faci față și nici de unde să începi. Toate sunt urgente, toate sunt deodată, toate sunt din ce în ce mai multe, iar tu ești doar unul.

Cine te ajută pe tine? Cine ne ajută pe noi?

Rugăciunea de dimineață mi-a adus în minte cuvintele lui Hristos: „Vântul suflă încotro vrea și-i auzi vuietul, dar nu știi de unde vine, nici încotro merge. Tot așa este cu oricine este născut din Duhul.”” - Ioan 3:8 –

Eu mă tocesc, puterile îmi scad, problemele cresc. În mine nu este răspuns, iar în puterile mele nu este scăpare. Am nevoie de ajutor din afară, ajutor de sus.

De o putere care nu se clatină ca mine.

De o putere care nu se tulbură ca mine.

De o putere care nu se prăbușește ca mine.

De o putere care nu îmbătrânește, nu slăbește, nu se îmbolnăvește.

De o putere care nu se înmoaie la știrile zilei.

De o putere care nu ia medicamente și nu se zbate cu neputința.

Ajutorul este Duhul Sfânt, Cel care nu dă socoteală nimănui și care nu dă raportul oamenilor, Cel care spulberă orice încăpățânare și dărâmă orice zid al prejudecății. Este vântul de la Cincizecime. Vântul care te poate ridica și pe tine, vântul care mă poate purta și pe mine.

Nu voi lăsa problemele, greutățile să îmi spună ce nu pot face, ce puțin sunt și câte neputințe am. Mă voi rog să fie Duhul Sfânt cu mine. Ba, mai mult decât atât: voi căuta să fiu născut din Duhul. Așa nu mă poate prinde malaxorul grijilor și nu îmi voi face abonament la deznădejde.

Ce e născut din Duh, zboară ca vântul. Ai simțit vreodată forța vântului? E o vorbă: „M-a luat vântul pe sus". Este nemaipomenit să te ia vântul pe sus, cu condiția să fie vântul Duhului Sfânt.

Așa nu te mai istovești singur. Așa nu îți mai cheltuiești ultimul strop de energie luptând de unul singur. Sprijină-te pe Duhul Sfânt, lasă-te purtat de El, așază-ți viața în direcția Lui și vei zbura în toate.

Nu mai bâjbâi în întunericul fricii. Abandonează lista cu sarcinile pe cate le-ai ștampilat cu „nu pot" și vino în lumina unei zile noi. El este Dătătorul vieții, Cel care face totul nou, Cel ce înnoiește, revigorează și îi dă tărie celui obosit.

Nu te da bătut. Ai în tine forța vântului de sus. Trage aer proaspăt în piept și lasă-te condus de Duhul Sfânt. El știe să te poarte.

O săptămână plină de biruință să avem.

GÂND · 1 SAMUEL 23:16

Cum binecuvântează Dumnezeu?

Florin Ianovici

Dumnezeu binecuvântează pe cine vrea, cum vrea și mai ales prin cine vrea.

Dumnezeu binecuvântează prin mâna prietenilor

1 Samuel 23:16 – „Atunci, Ionatan, fiul lui Saul, s-a sculat și s-a dus la David în pădure. El i-a întărit încrederea în Dumnezeu.”

Dumnezeu binecuvântează prin mâna ta

Deuteronomul 28:12 – „Domnul îţi va deschide comoara Lui cea bună, cerul, ca să trimită ţării tale ploaie la vreme și ca să binecuvânteze tot lucrul mâinilor tale: vei da cu împrumut multor neamuri, dar tu nu vei lua cu împrumut.”

Dumnezeu binecuvântează prin mâna dușmanilor

Geneza 50:20 – „Voi, negreșit, v-aţi gândit să-mi faceţi rău, dar Dumnezeu a schimbat răul în bine, ca să împlinească ceea ce se vede azi, și anume să scape viaţa unui popor în mare număr.”

Dumnezeu binecuvântează prin Mâna Sa

Psalmii 139:10 – „și acolo mâna Ta mă va călăuzi și dreapta Ta mă va apuca.”

Calea binecuvântării poate fi diferită; credincioșia lui Dumnezeu rămâne aceeași.

EDITORIAL · PSALMUL 31:15

Hai în TOP

Florin Ianovici

Cred că fiecare dintre noi a visat, măcar o dată, să fie în TOP. Să ajungă sus, să reușească, să fie cunoscut și recunoscut. Nu e nimic rușinos în dorința de a face lucruri mari.

Lumea are topurile ei: cel mai bogat, cea mai frumoasă, cel mai inteligent, cel mai cunoscut...! Am simțit azi să fac o rugăciune pentru a intra în TOP -ul lui Dumnezeu.

Este un TOP despre care nu se vorbește prea mult. Nu apare în clasamente și nu se măsoară în aplauze. Este TOP-ul lui Dumnezeu. Sunt trei daruri pe care nu le putem obține prin ambiție: Timpul Lui, Oportunitățile Lui și Puterea Lui.

T – TIMPUL lui Dumnezeu

Ne fuge timpul printre degete. Nu ne mai ajunge timpul. Alergăm de dimineață până seara și nu știm când a trecut ziua. Uneori ai da timpul înapoi să mai trăiești zilele acelea senine când nu erau la orizont norii negri de probleme.

Uneori ni se pare că am întârziat. Că alții au ajuns deja acolo unde noi abia sperăm să ajungem. Alteori, am vrea să grăbim lucrurile: să se deschidă ușa, să vină răspunsul, să înceapă ziua aceea pe care o așteptăm.

Rugăciunea mea este ca Dumnezeu să intervină așa încât noi să mergem în timpul Lui. Las ceasul de pe mână și îi spun: „Tu poți face acum ceea ce eu aștept de ani de zile". Tu poți într-o clipită de ochi să deschizi ușa îndurării și să aduci binecuvântarea așteptată. Tu poți da înapoi timpul pierdut și poți aduce într-o secundă ceea ce mie nu mi-a reușit după ani de chin."

Dumnezeu știe să lucreze cu timpul. Psalmistul spune: „În mâna Ta sunt vremurile mele" (Psalmul 31:15). Iar în Isaia găsim promisiunea: „Eu, Domnul, voi grăbi aceste lucruri la vremea lor" (Isaia 60:22).

Dumnezeu nu ne împlinește orice plan după calendarul nostru. Dar El poate face ca lucrurile să se miște la vremea potrivită: uneori ne învață să așteptăm, alteori deschide într-o clipă ceea ce părea blocat de ani întregi. Hai în Timpul Lui și lasă-te purtat de El. Astfel nu vei ajunge niciodată prea târziu și nici prea devreme.

O – OPORTUNITĂȚILE lui Dumnezeu

Câtă energie ai consumat încercând să forțezi o ușă. Ne întrebăm ce să mai spunem, pe cine să mai convingem, ce să mai facem ca să fim primiți. Și, în timp ce ne uităm la ușa închisă nădejdea se tocește și ai sentimentul că ești cu totul uitat.

Rugăciunea mea este ca Dumnezeu să ne deschidă oportunitățile Lui. Să rostim o rugăciune: „Doamne deschide Tu pentru că nimeni să nu mai închidă și închide Tu ca nimeni să nu mai deschidă. Alege Tu pentru mine calea pe care să merg și dă-mi Tu șansa pe care o aștept de mult”

Domnul Isus îi spune bisericii din Filadelfia: „Iată, ți-am pus înainte o ușă deschisă, pe care nimeni n-o poate închide” (Apocalipsa 3:8).

Oportunitatea pe care o deschide Dumnezeu poate fi un om care îți întinde mâna, o inimă care se înmoaie, o întâlnire la care nu te-ai fi gândit sau un drum pe care nu l-ai fi ales singur. Hai cu mine pe drumul unde mâna lui Dumnezeu deschide ferestre în cer. Să ne deschidă Dumnezeu ochii ca să vedem izvorul pregătit în arșița vieții.

P – PUTEREA lui Dumnezeu

Și chiar dacă se deschide ușa, tot mai avem de mers. Uneori drumul e greu, iar puterile noastre nu țin pasul. Deja știm că nu putem să ducem totul singuri. Poverile sunt din ce în ce mai mari, iar puterea noastră din ce în ce mai mică.

Somnul nu ne mai odihnește, timpul liber ne obosește mai tare, iar momentele de relaxare s-au transformat deseori în certuri. Tragem de noi, dar suntem epuizați. Oboseala care s-a așternut în suflet este mai densă decât orice negură.

Rugăciunea mea este ca puterea lui Dumnezeu să coboare peste noi. Spune-I Domnului: „m-am istovit peste măsură și am obosit. Nu mai pot duce poverile acestea. Mă simt tare slăbit și neputincios. Dă-mi, Doamne, puteri de sus ca să duc la capăt tot ce am început”

Pavel scrie: „Pot totul în Hristos, care mă întărește” (Filipeni 4:13). Astăzi ai nevoie să fii mai puternic decât ești. Ai nevoie să primești puterea Lui pentru pasul următor. Nu lupta în puterea ta, ci luptă în puterea Lui.

Poți fi în TOP. Nu neapărat pe culmile pe care le aplaudă lumea, ci în locul în care Dumnezeu îți poartă timpul, îți deschide ușile și îți dă puterea să mergi până la capăt. Fă un pas spre El.

Acesta este momentul să-I spui: „Doamne, vreau să intru în TOP-ul Tău. Așază-mi TIMPUL în mâna Ta, deschide OPORTUNITĂȚILE pe care le-ai pregătit pentru mine și dă-mi PUTEREA să merg pe drumul Tău până la capăt..”

O săptămână binecuvântată!

CASETA REDACȚIONALĂ

Publicație
Revista Renovatio, revistă lunară de gând creștin, Anul I, Nr. 10 – octombrie 2026

Editor
Asociația Creștină Renovatio, CIF 38766448, sediul social: Str. Izbiceni nr. 5, Sector 1, București

Colectivul redacțional
Redactor-șef: Florin Ianovici
Redactor: Gabriel Marin

Adresa redacției
Str. Izbiceni nr. 5, Sector 1, București

E-mail
contact@misiunearenovatio.ro

Periodicitate
lunară, apariție continuă, online: https://misiunearenovatio.ro/revista/